

ESPOSTI

3/2020

Toimitus

Ukka Ulrika Repokari

Niklas Routama

Viiivi, Tessa, Eeli ja Samuli

Oona Erkka

Toveri

Susanna Akkila

Sisällysluettelo

Pääkirjoitus 5

Tervehdys! 7

Voit lähteä Jyllasta, mutta Jylla ei lähde Sinusta 10

Maailma – mitä kuuluu? 11

Värejä vuosikymmenten varrelta 14

Mitä lukion jälkeen? 22

Espostoverin Apuapaja 24

**ESPOSTI
ONNITTELEE
UUSIA
YLIOPPILAITA!**

Pääkirjoitus

Etäopetus ei ole

koulutuksen tulevaisuus

Ulrika Ukka Repokari

Etäjakso on todistanut, että opetuksen voi kyllä siirtää koulusta nettiin ja sen aikatauluttamisen voi ulkoistaa oppilaille. Etäopiskelu on kuitenkin vain opiskelua, ei koulua. Jos jotakin tämä etäjakso on näyttänyt, niin sen, että koulu on paljon muutakin kuin opinahjo. Koulun rooli sosiaalisten suhteiden ja arkirytmien ylläpitäjänä on vähintään yhtä merkittävä kuin sen merkitys koulutuslaitoksena. Se, että on pakko herätä aamulla, pukea päivävaatteet ylle ja lähteä ulos, on tärkeää ja edistää jokaisen hyvinvointia; etenkin heidän, joiden kotiolot ovat huonot.

Jotkut oppilaat hyötyvät siitä, että voivat rytmittää ja suunnitella oman opiskelunsa itselleen sopivimmalla tavalla. Etäopiskelu on kuitenkin optimaalinen tapa oppia vain hyvin pienelle joukolle ihmisiä. Tunnollisen ja suoritukseen keskittyneen oppilaan riskinä on tehdä tehtäviä oman jaksamisen uhalla aamusta iltaan, kun oppituntien pituutta ei ole rajattu samalla tavoin kuin lähiopetuksessa. Sitä vastoin oppilaan, jolla tavallisestikin on vaikeuksia saada tehtävät tehtyä ja palautettua, on riski jäädä pahasti jälkeen tai tipahtaa kärryiltä kokonaan. Etäopetus sopii oppilaille, joilla on vahva opiskelurutiini ja itsekuri ilman tarvetta tehdä kaikkea täydellisesti - siis melko harvalle nuorelle.

Suomen koululaitos pyrkii siihen, että huonoimmatkaan oppilaat eivät jää auttamattomasti jälkeen. Se on ehdottomasti parasta

suomalaisessa koulussa ja sen puute on ehdottomasti pahinta etäopetuksessa. Jos etäopetuksesta tulisi yleinen käytäntö, saattaisimme ajautua tilanteeseen, jossa koulusta valmistuisi kourallinen erittäin sivistyneitä, mutta loppuun palaneita opiskelijoita, sekä toinen kourallinen oppilaita, jotka hädin tuskin osaisivat lukea. Tilanne olisi varsin kaukana suomalaisesta ihanteesta, joka korostaa nimenomaan tasa-arvoa ja tasaista osaamista. Suomalainen koulu varmistaa, että koulutuksen suhteen jokainen nuori saa samat eväät elämään. Tämä kuitenkin onnistuu vain luokkahuoneessa, jossa opiskelijat ovat opettajan valvonnassa ja kotona vallitsevien – joskus kovin ikävienkin – olosuhteiden ulkopuolella.

Etäopiskelu on ollut arvokasta harjoittelun ja itsereflektion aikaa monelle. Silti lähiopetukseen palaaminen on siunaus, jota ei sovi vähätellä. Vaikka jotkut ovat sellaisia ajatuksia väläyttelleet, koulun tulevaisuus ei ole etäopetuksessa, sillä koulu palvelee muitakin tarkoituksia kuin tiedon siirtämistä.

Kuva: Jyllan kuviksen kurssitöitä 2020

Tervehdys!

Päivikki Fredriksson

Millainen on rehtorin etätyöpäivä? Sähköpostia ja virtuaalikokouksia, tulevan lukuvuoden ja loppujakson suunnittelua: Miten paljon lukioon on tulossa Espoonlahden ensimmäiselle sijalle asettaneita uusia opiskelijoita? Ketkä opettajat ovat talossa ja miten kurssit jakaantuvat? Miten työskentely rytmittyy ensi lukuvuoden kalenteriin? Miten ilmoittautua syksyn ylioppilaskirjoituksiin sitovasti, kun lähikontakteja kartetaan? Pidetäänkö yo-juhla, ja miten?

Rehtorin työpäivä alkaa ennen kahdeksaa ja loppuu, kun viimeisiin viesteihin on vastattu. Koulun arki ja aikataulut ovat likimain samat kuin ennenkin. Opettajia sentään näkee ja kuulee virtuaalikokouksissa, teitä opiskelijoita ei lainkaan. Normaalin koulupäivään kuuluneet monet opiskelijoiden tapaamiset, keskustelut ja kysymykset ovat asioita, joita kaipaavat.

Kuulostaako tutulta? Tehtävät ovat eri, mutta työtä riittää opiskelijoilla, opettajilla ja rehtorilla. Olemme lomamme ansainneet, kun kouluvuosi päättyy 30.5.

Olen kerännyt poikkeustilan aikana pariin kertaa opettajien etätyöskentelykantoja ja –kokemuksia. Niistä välittyy työn hyviä ja huonoja puolia, huolia ja ilonaiheita.

Toukokuun alussa myös opiskelijat ovat täyttäneet kyselyn samoista asioista.

Hyvänä ovat opettajat pitäneet sitä, että he kokevat kontaktien opiskelijoiden kanssa laaja-alaisesti. Kaikille on annettu palautetta ja entistä useammat ovat päässeet ääneen. Lisäksi koetaan, että aktiivisuus ja tehtävien tekeminen on parantunut. Etätyöskentelyn on koettu myös valmistavan opiskelijoita lukion jälkeisen jatko-opiskelun haasteisiin. Tässä opiskelijoiden omien

digitaitojen korostuminen lisää onnistumisen elämyksiä ja motivaatiota. Myös vanhempien aktiivisuutta kiitellään.

Kaikkien toimijoiden osalta todetaan, että omalta mukavuusalueelta poistuminen on lisännyt luovuutta. Digiloikka ON TOTEUTUNUT.

Lisäksi osataan iloita lyhyistä työmatkoista ja entistä pidemmistä yöunista. Seuraavanlaisen leikkimielisen ilonaihelistan keräsivät humanististen ja ihmissuhdeaineiden opettajat palaverissaan:

- ei tarvitse herätä aikaisin, ehtii ulkoilla enemmän
- voi vaikka syödä tunnilla 😁
- kameran takana koti järjestyksessä 😊
- uusia kokemuksia, näkökulmia -> virkistää

Toisaalta opettajat valittavat kontaktien opiskelijoiden kanssa jääneen ”ohuiksi” ja pelkäävät, että asioiden syvällisempi ymmärrys on siitä kärsinyt. Oppimisen tasosta ollaan huolissaan. Tekniset ongelmatkin vaivaavat, esim putoaminen kokouksesta ja joissakin tapauksessa tehtävien palauttamisen vaikeus.

Työn ja vapaa-ajan raja on kadonnut ja tilanne on haastava etäkoulun pitämisessä monella tasolla, niin omille opiskelijoille kuin omille lapsillekin. Ruuan laittaminen, etäkokousten ja uusien oppituntien suunnittelu ja tehtävien korjaaminen ja palautteiden anto ovat kasvattaneet opettajien työmäärä niin, että monet jo haaveilevat siitä ilon ajasta, minkä normaali arki toisi. Nyt kun tuntuu siltä, että vapaa-aikaa ei enää ole ollenkaan.

Opettajan työn tärkeä osa on kollegojen tapaaminen. Minä ainakin saan voimaa, energiaa, ideoita ja iloa tavatessani omia kollegoitani. Oletan, että sama koskee lukion opiskelijoita. Kavereiden tapaamista ei kyllä mikään voita.

Lopuksi pitää vielä todeta, että opettajan työn kaikkein paras puoli ovat kuitenkin mielestäni te opiskelijat, monenlaiset ihmiset, jotka tuotte iloa ja ajattelemisen aihetta elämään. Parasta tietenkin on, kun opettajana on saanut aikaan innostavan ilmapiirin, jossa kyselevät ja kiinnostuneet, opiskelunhaluiset opiskelijat tekevät kiperiä kysymyksiä niin, että opettajakin tulee haastetuksi. Tämä

osa on ehkä jäänyt vähemmälle etätyötilanteessa kaikista siihen liittyvistä hyvistä puolista huolimatta.

Tsemppiä kaikille! Kyllä tämä tästä!

yt. Päivikki-rehtori

PS. Kukkatervehdys taukotiilasta!

Voit lähteä Jyllasta, mutta Jylla ei lähde Sinusta

Mia Taskinen

Mia-kanslistin kevätterkut kaikille

Lukuvuoden ensimmäisessä Epostissa minulta kysyttiin, kun olin lähdössä pois: Luuletko, että tulet ikävöimään jotakin tässä talossa?
Vastasin: *-Eniten ikävä tulee kaikkia ihania ihmisiä, niin opettajia kuin opiskelijoitakin.*

No, ikävä kasvoi niin suureksi, että palaan kesän jälkeen takaisin. Suuret kiitokset Teijalle; hän on hienosti pitänyt kansliaa pystyssä tämän vaikean kevään ajan.

Kuva: Jyllan kuviksen kurssitöitä 2020

Maailma – mitä kuuluu?

Luovan kirjoittamisen kurssilaiset kokosivat koronakevään runoja, joiden säkeet on poimittu uutisten ja artikkeleiden otsikoista.

Mihin toivo auttaa?

Vuodesta 2019 tulee tätä vuotta
parempi
miksi joku auttaa hädässä ja
toinen ei?
Juuso ei halua tehdä mitään
Rekkakuskit haluavat jumpata
hiljaa ja yksin
Suomalaiset ovat Euroopan
optimisteja
Turha vatvominen sairastuttaa
Ole kiitollinen

-Jeremia

Maailmassa on toivoa
Maailman kirjat eivät ole sekaisin,
sillä yleisö ei ole tyhmä
Ihmiset löytävät työrauhan uudesta
kokeilusta,
koska ei tiedä pysähtyykö
palkanmaksu
Trump sanoo, että palkka on ainoa
oikea päätös hyvään elämään
-Yobama

Tilillä on 99 senttiä, aikuiset finaalissa sanoen vain
oispa kaljaa, Helsinki tyhjänä tehdäänkö me
edelleenkin tarpeeksi kuitenkin New York times
sanoo että Suomi on Pohjoismaista varustautunein
maa mutta kuulemma kaiken takana on
liskoihmiset.

Huippuvuorillakin suuria projekteja kun ikirouta
sulaa ja F1-tähti saa vihaa niskaa kun on
miljardööri-iskä, koalatkin pääsee takas luontoon
vihdoin kun Australian palotkin loppui.

-Valentina

Yhteisöllisyys kasvaa hädän
hetkellä,
apukäsiä on tarjolla
enemmän kuin tarpeeksi
Bileiden pitää tapahtua,
musan täytyy soida

Muutos on suuri
Tämä on nyt maraton,
eikä mikään sprintti
Naurulla on parantava
voima
se auttaa jaksamaan

Onnellisuuden päivä, kukaan ei ole
hukkunut!

Pelkkää onnea.

Mini-koira löysi aarteen lenkipolun
varrelta. Tutinhan neitonen oli löytänyt.
Sitä se imeskeli suussaan loppumatkan
kotiin.

Mese-kissa rämpyttääkin valoja, jos
aktiviteettia ei muuten riitä ja Oona-
koirakin ihastui naapurin lampaisiin
Kaatuvatko seinät päällesi? Tee näin:
Hanki eläin. Metsäjänis näytti rusakolle
kaapin paikan. Rusakko sai lähteä
ruokintapaikalta. Majava aiheutti
veden-paisumuksen, jyräjän taidon-näyte
lamaannutti pelastus-laitoksen.

Sopii ne ihan tarpeeks hyvin

Nii sähkömies oli se unelma-ammatti,
hot mess, kuten sanoisi
Haluisin tän vaa järkeväks ennen koulujen
alku ettei käy viimevuotisii
Siinä se amis ny olisi

Omena lasketaan veden juonniks
Älä käsirasvaa ota pimeässä
Tiettekö huomaaan tulevani hitaasti hulluks
Mäki oon tehny ruokaa triangelil joskus

Onko kananmunankuorilla jotain
ravinnollista arvoa
Ainahan saa toivoa
Pelaa siis pasianssia

Toinen kokkaamassa viiden tähden gourmet-
ateriaa
Minä googlaamassa "miten mango
leikataan"

Sekasortoa

Trump kiistää ongelman,
Ruotsi vain pelaa.
Kuka se valtio on,
jota nyt apuun huutaa?

Tavataan vähemmän,
pysytään etäällä toisistamme.
Suomalaiselta tämä onnistuu
helpommin,
kaikki on mennyt tosi hyvin.

Lähikontakteja peläten,
aseiden kauppa lisääntyy.
Ruotsi suosittelee miettimään
kahteen kertaan,
ampuisiko itseänsä jalkaan?

Xi esiintyy taudin voittajana,
Japani suunnittelee hätätilaa.
Kuka se valtio nyt on,
jota apuun huutaa?

Vastuunpakoilua, tyhjät kadut.
Ruotsi näyttää pehmeältä,
niin kuin mitään ei olisi tapahtunut

Ihmiset jatkavat mammonan
tavoittelua,
luonnon tuhoamista.
Miksi emme saa nähdä toisiamme?
Kaikkihan on mennyt tosi hyvin.

Koronakolikon kaksi puolta

Tarkoitus olisi puhua talouskriisistä,
pörssikurssien romahduksesta,
yritystoiminnan pysähtymisestä ja
lisääntyvistä lomautuksista.
Sanovat: eristys tuhoaa talouden,
pörssikurssit laskevat jyrkästi.
Ja kun ihmiset ovat lopettaneet
kuluttamisen,
monen yrityksen kohtalona on konkurssi.

Mutta

Taivas näkyy, kun tehtaot suljetaan.
Suomalaiset ovat innostuneet ulkoilemaan.
Kun Venetsian kanaalit ovat jääneet tyhjiksi,
on vesi muuttunut sameasta kristallin
kirkkaaksi.

Lääke tai rokote virusta vastaan
löytyy ehkä aikanaan,
mutta jo sitä ennen tarvitaan
katsetta, jonka suunnata taivaanrantaan.
-Kukkaistytty

Peitto

Se valmistui hetkessä
ystävä
kodeissa ja kehoissa

Et ole yksin
edes eristyksessä
Langat ei lopu
Raameja rutiineista

Urheilussa tapahtuu/*

Trump haluaa yhdysvaltojen
urheiluliigojen jatkuvan niin pian
kuin mahdollista
Maajoukkueen maalitykiltä
nipistettiin palanen pois palkasta
Veikkausliiga pelataan muodossa
tai toisessa
Vuoden 2023 Kalevan kisat
käydään Lahdessa
Joshuan ja Pulevin raskaansarjan
titteliottelu siirtyy
Vastaamaan Markku Kanervan
haasteeseen, kuka pystyy?

- Beetlejuice

Katastrofi

Pyöräni varastettiin sairaalan
pihasta.
Surullinen historia ja karu kohtalo.
Olin tuhon oma, meinasin kuolla,
kuolla nauruun.
Kunhan pääsi juomaan tai
vessaan.
Kriisiapua ei saa tuputtaa.
Olin entinen tähtipyöräilijä.
Uudet jaksot alkavat silti.
Uutta virtaa, linnut laulavat.
Nyt olen supermenestyjä.
Minussa lymyilee vesipeto.
Psykologiset harhat eivät
vaaranna.
Suomipoppi vain innoittaa.

Värejä vuosikymmenten varrelta

Espoonlahden lukion opettajakunnasta puuttuu monta värisävyä, kun rakastettu kolmikko – Fredu, Pipsa ja LSD – jää eläkkeelle. Esposti pyysi muistoja ja ajatuksia niin opiskelijoilta kuin työkavereilta – ja tietysti haastatteli, miltä Jyllasta jää vuosikymmenten jälkeen mukaan!

Rehtori **Päivikki Fredriksson** on tämänhetkistä esimiehen asemaansa tunnetumpi historian ja yhteiskuntaopin opettajana. *Erityisesti on jäänyt mieleen Fredun puhdas ja aito intohimo historiaa kohtaan. Hän vielä sai sen välitettyä meille opiskelijoille, muistelee yksi opiskelija, ja toinen jatkaa: Päivikki todella välitti opiskelijoidensa oppimisesta – hän vastaili väsymättä kysymyksiin ja valmisti meitä sekä tiedon että oikeanlaisen vastaustekniikan hallintaan.*

Antaumuksellisen asenteen lisäksi kollegat muistavat Päivikin itse rauhallisuutena. Täsmällisyyden ja tarkkuuden lisäksi työkaveria luonnehditaan empaattiseksi, rennoksi ja huumorintajuiseksi. Tärkeäksi piirteeksi nousee opiskelijoiden mielestä myös herkkyys: *Muistan, että Fredu alkoi itkeä, kun puhuttiin Syyrian sodasta. Monen muistoissa Päivikki piirtyy ihmisenä ihmiselle: Yksittäisenä mukavana hetkenä tulee mieleen se, kun Fredu jakoi meille yhdellä välkällä kuivattuja ötököitä syötäväksi.* (Samoja ötököitä syötiin muuten myös opehuoneessa!) Yksi opiskelija puolestaan muistelee: *Istuin eturivissä ja selitin kaverilleni, että en osaa käyttää vinyylisoitinta enkä ollut löytänyt vastausta googlaamalla tai*

mistään tutoriaalivideosta. Sen sijaan, että Päivikki olisi moittinut meitä, hän oli kuunnellut keskustelua ja antoi superpikakurssin soittimen käytöstä.

Päivikki Fredriksson, mitä Sinä jätät kaipaamaan eniten Jyllasta?

Fredriksson vastaa lyhyesti ja ytimekkäästi, että hän jää kaipaamaan eniten mukavia työkavereita ja ihania oppilaita.

Mikä oli mieleenpainuvuin muisto Jyllasta?

Fredrikssonin mielestä yksi mieleenpainuvimmista muistoista oli muuttaminen uudistettuun rakennukseen remontin jälkeen. Hänen mielestään koulu oli pessyt kasvonsa, ja hän piti väreistä, joita moni ei voinut sietää. Hänen mukaansa myös ruokalaa komistava fresko oli ja on hyvin kaunis. Fredrikssonin mukaan on tärkeää, että on modernit tilat sekä opettajille että myös opiskelijoille.

Pako napolilaisluostarista

Hän kertoo myös, että kommelluksia on vuosien varrella sattunut lukuisia. Fredriksson tuumii, että useimmat niistä ovat varmaankin sattuneet lukuisilla ulkomaanmatkoilla, joita hän oli järjestämässä Suomen liityttyä Euroopan unioniin. Hänen mukaansa mieleenpainuvuin muisto oli “pakeneminen luostarista”. Fredriksson

kertoo, että juna oli lähdössä aikaisin kohti kotia ja oppilaat olivat asuneet perheissä ja opettajat olivat majoittuneet paikalliseen luostariin. Sen ylläpitäjät olivat unohtaneet opettajien lähtevän aikaisin eivätkä olleet avanneet portteja. Opettajat olivatkin joutuneet kiipeämään korkean metalliaidan yli ja “pakenemaan”, jotta ehtisivät samaan junaan opiskelijoiden kanssa. Fredriksson kertoo, että naapuritalon ikkunassa oleva napolilaisrouva epäili heidän olevan “joron jäljillä”. Ikkunan avattuaan hän uhkasi heitä virkavallalla. “Onneksi poliisi ei ehtinyt paikalle, pääsimme samaan junaan opiskelijoiden kanssa ja pääsimme vaikeuksitta maasta”, kertoo Fredriksson.

Kun tulit ensimmäisen kerran Jyllaan, mikä oli ensivaikutelmasi koulusta?

Fredriksson kertoo, että hän näki Jyllan ensimmäistä kertaa tultuaan valituksi historian ja yhteiskuntaopin lehtorin virkaan. Jyllan värit olivat jopa hänen makuunsa liian räikeät. Hän kertoo, että seinät olivat rakentamisajan eli 1970-luvun mukaisesti punaiset tai vihreät ja jopa katoissa oli osittain samaa väriä. “Vaikutelma oli aika kamala”, tuumaa Fredriksson.

Sekä opiskelijat että opettajat ja muu henkilökunta ovat yhtä mieltä siitä, että 40 vuoden urastaan viimeiset 13 vuotta Jyllassa viihtynyt **Pirjo Pipsa Lehessalo** on varsinainen mestaritarinoitsija. Ja hänellä on ihan mieletön muisti! Hän muistaa ihmisten ja paikkojen nimet sekä tapahtumien ajankohdat. *Matkustusvinkkejäkin on aina tosi kiinnostava kuunnella ja vaihtaa*, kehuivat monet.

Kaikki ovat nähneet, että koulun kirjasto on osoitus Pipsan tarkkuudesta ja järjestelmällisyydestä, ja rooli kirjaston kantavana voimana tulee esille monien opiskelijoidenkin muistoissa: *Pipsa vei mut ja kaverini käymään kirjastossa kesken tunnin. Sinä päivänä oli tullut paljon uusia kirjoja, ja Pipsa oli vakuuttunut siitä, että haluttaisiin lainata jotakin. (Haluttiin, ja löysin siltä reissulta nykyisen lempikirjani.) Kirjasto oli muutenkin ihana paikka mennä sanomaan moit ja kuuntelemaan kirjasuosituksia sekä valitusta siitä, kuinka lainat ovat myöhässä ja aakkosjärjestys sekaisin.*

Oppilaiden on helppo jäädä muistelemaan myös kunnianhimoisen, tunnollisen ja tarkan äikänopen pätevyyttä: *Pipsan opetus on erittäin ammattitaitoista ja hänestä huomaa, että hänellä on paljon kokemusta opettamisesta. Jokaisella oppitunnilla oppii aina jotain uutta ja hän tekee oppimisesta haus Kempaa. Hän jätti meille paljon kallisarvoisia neuvoja! Jäämme kaipaamaan häntä paljon!*

Pipsa Lehessalo, mitä Sinä jäät kaipaamaan eniten Jyllasta?

Jään kaipaamaan opiskelijoita ja arkipäiväistä työskentelyä!

Kun tulit ensimmäisen kerran Jyllaan, mikä oli ensivaikutelmasi koulusta?

Pipsa oli tulossa työhaastatteluun Espoonlahden lukioon, mutta 70-luvun näköinen rakennus antoi kamalan ensivaikutelman. Koulua ei ollut remontoitu. Sisällä odottivat kuitenkin äidinkielen opettaja Susanna Akkila ja rehtori Harri Korhonen. He pitivät työhaastattelun

ja Pipsalle tuli paljon kotoisampi olo. Susannalla ja Pipsalla oli paljon yhteisiä asioita, joten heillä synkkäsi heti.

Mikä on mieleenpainuvien muisto Jyllasta?

Pipsa kertoo, että hänellä on paljon hyviä muistoja. Yksi mieleenpainuvimmista on vuoden 2015 Kiinan matka Shanghaihin opiskelijoiden kanssa. Matkalle osallistui 1. ja 2. vuoden opiskelijoita sekä opo Tapani. Opiskelijat pääsivät oppimaan Kiinan kansantansseja suomalaisissa kansallispuvuissaan. He tekivät hienon esityksen ja jättivät mielettömän hienon matkan muistoksi.

Alkujaan englannin ja saksan, jo pitkään pelkän saksan lehtori **Leila Sisko Daniel** on luotettava, täsmällinen, rauhallinen ja hauska. Työkaverit ja opiskelijat ovat tottuneet siihen, että kaikki asiat ja paperit ovat aina järjestyksessä ja kaikki tapahtuu ajallaan.

Leila Sisko on vuosikymmenet ohjannut opiskelijoita määrätietoisesti: *Ryhmänohjaajana Leila Sisko oli myös mahtava. Hän välitti valvontaryhmäläistensä jaksamisesta ja hyvinvoinnista, minkä huomasi muun muassa vuosittaisissa ro-haastatteluissa.* Ystävällisyys ja lämminhenkisyys ovat nekin jääneet mieleen: *Toi tuliaisia Saksasta kouluretkeltä, jolle en itse päässyt mukaan ♥ Oppitunnit olivat ylipäättään mukavia ja viihdyttäviä. Tunnille oli aina hauskaa tulla.* Espoonlahden lukion hyväksyminen Sprachdiplom-kielidiplomikouluksi on hieno osoitus Leila Siskon rautaisesta ammattitaidosta, josta kertoo myös seuraava: *LSD:n opetuksesta huomasi, että hän oikeasti halusi opiskelijoidensa pärjäävän ylioppilaskirjoituksissa mutta myös arkisessa elämässä. Opetus ei koskenut pelkästään ytl:n vaatimaa materiaalia vaan sisälsi myös niin sanotusti oikeassa maailmassa vaadittavaa osaamista.*

Kaiken kiteyttää toive: *Oispa maailmassa enemmän LSD!*

Leila Sisko Daniel, mitä Sinä jätät kaipaamaan Jyllasta?

Ihania työkavereita, mahtavia opiskelijoita, jotka Jyllasta lähdettyäänkin jaksavat käydä moikkaamassa! Huumoria, ehdottomasti huumoria ja naurua kyyneleet silmissä!

Mitkä ovat mieleenpainuvimpia muistoja Espoonlahden lukiosta?

Seisoin opettajanhuoneen ovella käytävän puolella Timo-kollegan kanssa keskustellen. Yhtäkkiä silmäkulmastani havaitsin jotain vaaleaa opehuoneen puolella: kaksi vuolta tepasteli tyytyväisenä edestakaisin keskilattialla. En saanut sanaa suustani, mutta Timo totesi lakonisesti: "Ovat opettajat vaihtaneet ulkomuotoaan."

Olin valvomassa ylioppilaskirjoituksia ja saatoin abiturienttia vessaan. Hän sulki oven, jäin ulkopuolelle odottelemaan. Hetken kuluttua vessasta alkoi kuulua valtavaa ryminää ja räminää, säikähdin. Menin oven taakse ja kyselin: "Oletko kunnossa, onko kaikki ok?" - "No joo, mutta kun nuo sukset ..." "Mitäh?" - "No kun nuo sukset kaatu mun päälle!" "Mitkä ihmeen SUKSET?" Samalla ovi avautui ja tyttö kömpi ulos vessasta: kaksikymmentä paria suksia risteili hajan hajan ympäri vessaa, liikuntavälineet "välivarastossa".

Urani nopeimmat 14 minuuttia! Seisoin luokan edessä ja yritin kuumeisesti selvittää, kumpaan kieleen edessäni näkyvät naamat yhdistyivät: hello vai guten Morgen? Hiukset takussa ja paitani juopuneen napeissa saivat ilmiselvästi opiskelijoiden suupielet nykimään. "Eipäs naureskella, arvatkaa mitä tein 14 minuuttia sitten?" - "Nukuin kuin kesälomalainen!" Ainoa kerta muuten urallani, kun nukuin pommiin. Tunnin sisällöstä en kyllä muista mitään!

Muisto ajalta, jolloin ryhmänohjaajat vielä lähettivät paperisen kutsukirjeen vanhempainiltaan. Viisi muuta ryhmänohjaajaa oli jo lukaissut kirjeen läpi ja hyväksynyt sisällön. Joku heistä pyysi vielä minuakin viimeisenä kuudesta lukemaan kirjeen. Luin sen ja räjähdin nauramaan, muut ihmettelivät reaktiotani. "Ajattelitteko todella lähettää tämän vanhemmille", kysyin. "Saattaisi nimittäin tulla sanomista!" Kirje päättyi sanoihin: Ystävällisin terveisin tyhmänohjaajat.

Kun tulit ensimmäisen kerran Jyllaan, mikä oli ensivaikutelmasi koulusta?

Valtava opettajanhuone täynnä pöytiä, joille oli pinottu metrisiä kirja- ja paperikasoja. Niiden takaa kurkisteli ystävällismielisiä opettajien päitä.

Ensimmäisenä keväänä oivalsin oleellisten asioiden merkityksen, kun matematiikan kollega laittoi työpöytänsä päähän mustan jätessäkin ja veti kaikki pöydällä olleet pinot säkkiin ja lähti kesäloman viettoon. Tähän oleellisen tajuamiseen yritän pyrkiä nyt minäkin Jyllasta lähtiessäni. Lebt wohl!

Kiitos kaikesta, rakkaat opettajakonkarimme, ja onnellisia eläkevuosia:

“Ellei joku satu tietämään, mitä eläkkeelle pääseminen tarkoittaa, niin kerrottakoon asia: Kun ihminen elää tarpeeksi vanhaksi, hän saa kaikessa rauhassa tehdä juuri mitä haluaa.” (Tove Jansson)

Juttua koostivat Viivi, Tessa, Eeli, Samuli ja Susanna, jotka kiittävät muistoista Samulia, Jooaa, Juhoa, Annia, Miaa ja monia muita oppilaita ja työkavereita!

Mitä lukion jälkeen? -juttusarja esittelee
erilaisia vaihtoehtoja, joita olette löytäneet!

Halua, tahtoa, inttiin

Oona Erkka

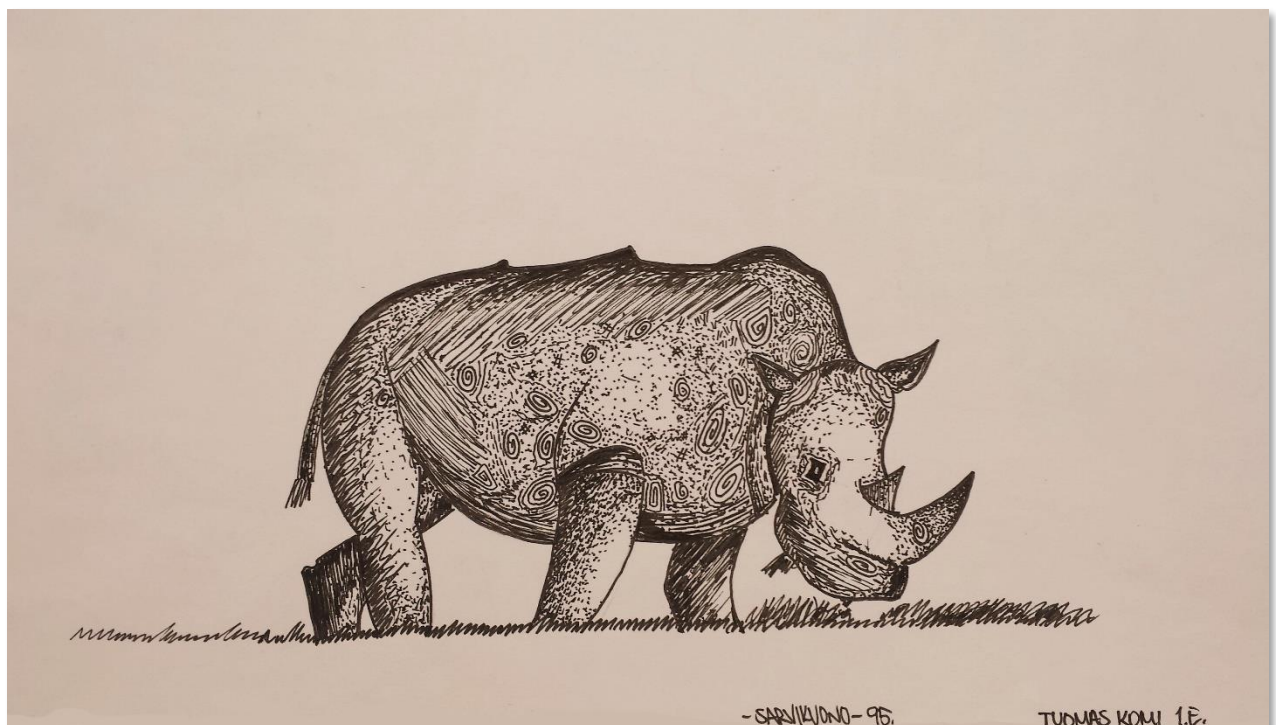
Postiluukkuun lävähtää kirje. Se on puolustusvoimilta saapuva kutsukirje, joka kertoo kaiken, mitä sinun pitää ennen kutsuntoja tietää ja tehdä. Jos olet saanut kyseisen kirjeen tai tulet sen saamaan, olet mitä todennäköisemmin mies. Naisilla sama ei päde. Prosessi on enemmän aikaa vievä, sillä vaatii paljon omaa tutkintaa, lähtien liikkeelle itsensä tutkimisesta ja maanpuolustustahdon löytämisestä.

Monille naisille inttiin lähteminen on yhtä selvää tai jopa selvempää kuin miehille. Vuosien odotus on tuskaista. Tekisi mieli vain jättää koulu kesken ja hypätä armeijan vihreisiin – tai minkä värisiin sitä sitten ikinä päätyy. Tietoa löytyi lähes joka paikasta. Puolustusvoimien sivut olivat suurin apuni, kuten myös Jodelin Inttinaiset -kanava. En voi myöskään väittää, etteikö Naissotilaat-sarja olisi saanut minua vielä enemmän innostuksen partaalle, vaikka se ei toki täysin realistista kuvaa annakaan. Googlasin ja luin löytämiäni kirjoja, vihkoja sekä lehtisiä ja imin itseeni kaiken mahdollisen tiedon. Samalla mieltäni varjosti kysymys siitä, miten minut otetaan pienenä naisena vastaan intissä ja onko minulla mahdollisuus päästä samoihin tehtäviin kuin miehillä.

Monen odotetun vuoden jälkeen oli vihdoin aika hakea, mutta mitä se hakeminen oikeasti tarkoittaa? Vaikkakin tieto hakemisesta piti etsiä itse, ei se lopulta niin vaikeaa ollut. Papereiden kanssa oli tuskailua ja lääkärintarkastuksessa piti käydä, mutta oli se silti kaiken sen arvoista. Hetken päästä postilaatikoon tulikin jo kirje valintatilaisuudesta. Kuitenkin kaikkien rakastama korona pääsi tähänkin väliin ja valintatilaisuutta ei rajoitusten takia voitu järjestää, vaan se pidettiin etänä. Vaikka valinnat ovat nyt jo tehty, mietityttää silti ajatus siitä, mitä kaikkea menetti, korvaako

itsenäinen lukeminen ja diojen selaaminen kaiken sen, mitä oikeassa tilaisuudessa olisi ollut. Kysyin asiasta ystävältäni, jolla oli valintatilaisuus vuosi sitten. Hän kertoi, että en oikeasti menettänyt paljoakaan, sillä sisältö oli sama kuin dioissa ja monet asiat olivat aika lailla itsestään selviä. Keskustelun jälkeen olin huojentunut, vaikkakaan en voi väittää, ettenkö silti olisi mieluummin ottanut ihan oikean valintatilaisuuden.

Nyt sisälläni pyörii tietämättömyys. Tietämättömyys siitä, mitä tapahtuu alokasjakson jälkeen, hakisinko kadettikouluun, pitäisikö ennen inttiä hakea jonnekin opiskelemaan, vaikka ei ole mitään ajatusta, mitä tulevaisuudelta haluaisi. Tässä vaiheessa tämä on kuitenkin onnellista tietämättömyyttä, sillä jokainen polku on edelleen auki. Lähden inttiin etsimään itseäni, sillä haluan tietää, kuka oikeasti olen ja mitä haluan elämältäni. Voi olla, että en saa näitä asioita selville, mutta ainakin olen todella monta kokemusta rikkaampi. Edessäni on palveluksen aloittamismääräykseni, paperi, jossa kerrotaan tähänastisen elämäni toivottavasti parhaasta päätöksestä.

Kuva: Jyllan kuviksen kurssitöitä 2020

Espostoverin Apuapaja

Tervehdys jyllalaisille! Paljon onnea uusille ylioppilaille, tsemppiä syksyn kirjoituksia kuumotteleville kakkosille, ylävitokset ensimmäisestä vuodesta selvinneille ykkösille ja virtuaalihalit opeille! Pysykää terveinä, turvassa ja pitäkää hauskaa kesällä.

1. Mitä tehdä jos (/kun) Trump valitaan uudelle kaudelle?

Jos et aio salamurhata Trumpia, sabotoida ääntenlaskentaa tai muuttaa koko vaalijärjestelmää ennen tulevia vaaleja, kannattaa totutella ajatukseen Trumpista vielä seuraavan neljän vuoden ajan.

Sinä aamuna kun uutiset Trumpin valinnasta tulivat, olin musiikin tunnilla. Tulosten olisi pitänyt tulla ennen tunnin alkua, mutta jouduimme päivittelemään Ylen ja Helsingin Sanomien sivuja nuottitelineiden takana. Uutisten saavuttua odotin kappaleen, tunnin ja koulupäivän loppua: Mitä puhuttiin takarivissä, välitunnilla tai kahvilassa?

Kaikki, joiden keskustelua kuuntelin, tuntuivat olevan yhtä mieltä siitä, että Trump kiukkukohtauksessaan hipaisee isoa punaista nappia ja tuhoaa maailman. Ensimmäinen kausi on kohta ohi ja maailma on edelleen olemassa -- Amazonin ja Australian palot kohdanneena, koronan vuoksi kituvana, sotaishana kaaoksena jonka jäätiköt sulavat -- mutta olemassa yhtä kaikki.

Kukaan ei voi pelastaa maailmaa yksin, mutta ei sitä yksin myöskään tuhoa. Mielestäni ensimmäinen kausi meni nopeasti, ja todennäköisesti myös toinen on pian ohi. Sitä ennen kannattaa hengitellä syvään, keittää teetä ja nauttia meemeistä, joita Trumpista tehdään. Seuraavaa meemitaiteelle yhtä arvokasta hahmoa saatetaan joutua odottamaan tovi.

2. Missä nyt voin pitää kevätjuhlamekkoa?

Ikävän esseen tekeminen on vähemmän hirveää jos päällä on jotain kivaa (itse suosin aurinkolaseja, mutta mekko lisännee samaa keveyden ja vapauden tunnetta).

Muutaman kaverin kanssa piknikillä kevätjuhlapäivänä, isomman porukan etäbilepuhelussa tuomassa juhlaifiilistä.

Jossakin muussa juhlassa kun koronatilanne on ohi, tai vaikka seuraavassa kevätjuhlassa.

Tee jokin 5-minute Crafts / Troom Troom / Bright Side / pirkkaniksi jonka avulla mekosta tulee kuminauhujen ja mustan magian avulla tilapäinen koirankantokassi tai sähkökyvät shortsit.

Käytä Halloween-koristeena: Ripusta ikkunaan esimerkiksi luurangon, vessapaperimuumion (siihen voit käyttää koronahamstrauksen ylijäämät), kelmumannekiinin tai irtoraajojen kanssa.

3. Kummalle puolen näkkäriä voi tulla? Kuuluuko ananas pizzaan? Kuinka selvittää siitä, että tein niin tai näin, joku aina loukkaantuu??

Voi kannattaa laittaa sille puolelle, joka tuntuu paremmalta. En voisi laittaa rasvaa kuoppapuolelle, mutta hummusta työnän kuopat täyteen. Makumieltymyksestähän siinä on kyse, eikä levitteen laittaminen tietylle puolelle käsittääkseni vaikuta leivän muihin ominaisuuksiin: Näkkäriä ei laiteta mitään, mikä erityisesti luisuisi siltä pois, ja jonka pysymistä edistäisi päällisten laittaminen kuoppapuolelle.

Ananas ei ole pizzan välttämätön ominaisuus, mutta ananas pizzassa voi silti olla oikein hyvää. Jos olet kokeellisella tuulella, voit laittaa (tai ehdottaa ananasvastaisille ystäville) päärynää, perunaa, banaania tai maissia! Niitä kauhistellessa ananasviha jää toissijaiseksi.

Olen kuullut, että makuasioista ei voi kiistellä, mutta mistä sitten voi? Maapallon pyöreys on yksiselitteinen asia, eikä faktoista kiistelyssä ole mitään järkeä! Eiväthän faktat ole faktoja jos niistä voi olla eri mieltä.

Ihmiset, jotka jaksavat pahoittaa mielensä toisen ruokatottumuksista (elleivät ne ole esimerkiksi kammottavan epäeettisiä tai terveydelle vaarallisia) voisivat hankkia paremman itsetunnon ja käyttää energiansa johonkin muuhun. Jätä heidät omaan arvoonsa ja nauti siitä, mitä syöt! Jos joku on päättänyt pitävänsä ananaksesta pizzassa, sitä ei voi kumota raivoamalla, kuinka paha ananas on. Sen sijaan sopuisia ratkaisuja voisi koettaa löytää etsimällä uusia makuelämyksiä, joko pizzatäytteiden maailmasta tai jostakin muualta. Vaihtoehtoisesti voit kehittää pettämättömän argumentointistrategian tai valmistella puheen, jonka olet aina valmiina pitämään ananaksen, kuoppapuolen tai banaanin kuorimispään puolesta.

4. Miksi kengännauhat aukeavat aina, mutta kuulokkeet menevät aina solmuun..?

Tekniikan Maailma on tehnyt 12.4.2017 jutun Kalifornian yliopiston tutkimuksesta kengännauhojen ikävästä taipumuksesta avautua. Kun jalka liikkuu, se kohdistaa kenkään ja nauhoihin "voiman ja vastavoiman periaatteen mukaiseksi toiseen suuntaan liikkuvan voiman, mikä löysyttää solmua". Jalan osuminen maahan aiheuttaa iskun, jonka vuoksi solmu löystyy entisestään. Liikkeiden vuorottelun vuoksi solmu lopulta aukeaa.

Verkkouutiset.fi -sivusto on julkaissut 2.7.2017 jutun, joka myös käsittelee Kalifornian yliopistossa tehtyä tutkimusta. Sen mukaan langat käyttäytyvät sattumanvaraisesti, jonka vuoksi ne todennäköisesti menevät solmuun. Pienessä tilassa, esimerkiksi taskussa oleva kuulokkeiden nauha menee erittäin helposti itsensä päälle ja alkaa takkuuntua.

Onko suoratoistopalvelut plärätty ja Tinder pelattu loppuun?
Kaipaako pussinuudeliin lisäksi hengenravintoa?

Kokeile jotain uutta, tule kymppillä teatteriin!

**ESPOON
KAUPUN
GINTEAT
TERI**

Opiskelijat ja alle 25-vuotiaat pääsevät Espoon Kaupunginteatteriin perjantai-iltaisin **10€ / lippu**.

Liput tulevat myyntiin saman viikon maanantaina. Nappaa paikkasi ajoissa! Also in English.

Lisätietoa: espoonteatteri.fi/opiskelijaperjantait